

Neli plussiga — nii otsustatigi

Kabala kolhoosi on hea sõita. Keskuse esine on niisugune, nagu see peabki ühele endast lugupidavale majandile kohane olema. Lilled, hekid, ilusasti püगतud muru.

Täna on aga siin ornamoodi pidupäev. Koondise «EPT» maaparandajad annavad käiku objektile. Tervenisti 131 hektarit.

Esimees Elmar Burk ise on muheda olemisega. Miks ta ei peaks olema, kui mees sõitis eelmisel päeval kogu objekti läbi ega leidnud midagi laiduväärset. Üks pisike iludusviga oli ja seegi lasti täna hommikul ära siluda.

Eelmisega oli mõnevõrra rohkem norimist. Kuid ikkagi hea maa andsid maaparandajad ka kaks aastal tagasi kolhoosirahvale. Mullu näiteks saadi ühelt 36 hektari suuruselt uudismaatükilt keskmiselt 73 ts heina hektarilt.

«Usu või ära usu, kuid hein ulatus rohkem kui rindu,» märgib üks kolhoosimees.

«Einoh, miks ta ei peaks kasvama, kui korralikult väetad ja asjaliku seemne külvad,» ütleb esimene.

Oige see on. Kuid mitte igal pool ei peeta heast heinast lugu. Keegi müksab kõrvalt, et sääraseid majandimehi, kes võtavad riigi käest püruka vastu (on ju maaparandustööd tasuta), kuid hiljem uudismaal üksnes söklaid kasvatavad, peaks kuidagi karistama. Kas siis võib 10--15-tsentnerilistele heinasaakidele paremat nimetust panna?

Üks tublidest masinameestest, Voldemar Hein.

«Nüüd on meil heitamaa mured murtud,» rõõmustatakse.

Kell tikub lõunasse ja vastuvõtukomisjon jõuab kohale.

Kõik on ühel nõul. Maaparandajad on olnud täitsamehed ja vähem kui kahe aastaga teinud ära paraja töö.

Pole ju maaparandajate amet kergete killast. Nemand kella ega kalendritehile ei vaata. Ja mõnigi kord tuleb kuivade leivaviiludega läbi ajada.

Teeveerele on püsti löödud paras kivimürakas ja sellel kiri:

«Kabala maaparanduse objekt, 131 ha — «EPT» Rakvere rajoonikoondis — 1969.»

A. Peil, Ü. Paas, M. Nirk, K. Lumiste, P. Miinonen, A. Välja, V. Hein, M. Sepp, G. Iives, C. Iives — kõik nad on jätnud toredad jäljed. Ja paistab, et maaparandajad on rahul oma töödejuhataja Heino Palmariga.

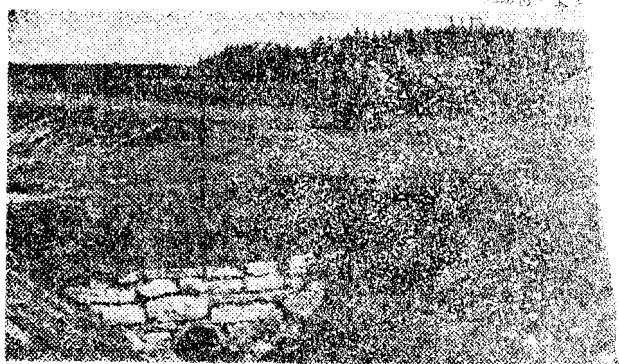
Mõnus on kuulda koondise peameliioraatori Heino Paendi sõnu: «Hea oli Kabalas kände juurida ja drenaaži teha. Kõik eeltööd (puude mahavõtmine) käis vaidluseta. Nägid igal sammul majandi hoolitsevat suhtumist. Kui töökojaski oli vaja midagi sättida, ei keeldutud kunagi abist. Mõne majandiga vea vägikaigast paari puu mahasaagimise pärast. Eks kõik see olnud ka üks põhjustest, miks me nii jõudsalt objekti üle andsime.»

Ja edasi järgneb veel üks meeldiv moment: kolhoos polnud suure vaeva nägijaid unustanud. Meestele anti kätte mälestuseseemed. Väikesed küll, kuid ikkagi tegid südame sojaks.

J. LAURAND

Vanemtöödejuhataja Endel Prual, peainsener-meliioraator Paendi ja maaparandusvalitsuse jaoskonnajuhataja Glav arutavad juba, kuidas asjad lähevad teistel objektidel.

Laudsile avar uudismaa on põllumehe silmale ülevaks vaatepildiks. E. KAPSIASE fotod.

See kivimürakas kraavipervel jääb tunnistajaks tehtud tööst.

